

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind modificarea art.24
alineatul (4) din Legea nr.96/2006, privind Statutul deputaților
și al senatorilor, republicată, cu modificări ulterioare**

**Analizând propunerea legislativă privind modificarea art.24
alineatul (4) din Legea nr.96/2006, privind Statutul deputaților și
al senatorilor, republicată, cu modificări ulterioare, transmisă de
Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX 571 din
15.12.2014,**

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:**

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare
modificarea alin.(4) al art.24 din Legea nr.96/2006 privind Statutul
deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, în
sensul reducerii cvorumului necesar adoptării hotărârii privind cererea
de reținere, arestare sau percheziție a deputatului sau senatorului.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte
din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73
alin.(3) lit.c) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea
dispozițiilor art.65 alin.(2) lit.j) din Legea fundamentală, competența
revine Camerelor reunite.

2. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem
reformularea **titlului**, astfel:

„LEGE

pentru modificarea **art.24 alin.(4) din Legea nr.96/2006 privind
Statutul deputaților și al senatorilor”**

Din finalul titlului a fost eliminată precizarea referitoare la
republicare și la intervențiile ulterioare asupra actului normativ de
bază, aceste aspecte regăsindu-se, în mod corect, în partea dispozitivă
a articolului unic.

3. La **articolul unic**, tot din considerente de tehnică legislativă,
propunem **reformularea părții dispozitive**, astfel:

„**Articol unic. – Alineatul (4) al articolului 24** din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, **Partea I**, nr.459 din 25 iulie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins”.

4. Referitor la textul propus pentru alineatul (4) al art.24, menționăm următoarele:

a) Pentru a asigura normei un caracter complet, sugerăm a se analiza dacă nu ar trebui să fie prevăzut și un termen în interiorul căruia hotărârea Camerei să fie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

b) Cu privire la soluția legislativă propusă, semnalăm că **la nivelul Regulamentelor celor două Camere nu există o reglementare unitară a procedurii în materia imunității parlamentare**. Astfel, în timp ce **art.173 din Regulamentul Senatului**, aprobat prin Hotărârea Senatului nr.28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, prevede că ”Senatul hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității **membrilor săi**”, potrivit **art.195 alin.(8) din Regulamentul Camerei Deputaților**, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.8/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.50 din 25 februarie 1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare, „Camera Deputaților se va pronunța asupra măsurii în cel mult 20 de zile de la sesizare, cu votul majorității **membrilor prezenți**”.

În situația adoptării prezentei propuneri legislative, **este însă necesară și modificarea art.173 din Regulamentul Senatului**, o eventuală interpretare în sensul că modificarea legii ar determina **implicit** modificarea regulamentelor parlamentare, fiind contrară celor statuate de Curtea Constituțională în **Decizia nr.413/09.10.2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 23 octombrie 2013. Astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că „...*legile și regulamentele parlamentare sunt acte normative distincte, cu obiect de reglementare diferit. Astfel, în vreme ce legea reglementează totalitatea relațiilor sociale, fiind adoptată de Parlament în virtutea supremației și plenitudinii sale legislative, regulamentul parlamentar își circumscrie sfera de incidență la organizarea și funcționarea celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, din punct de vedere funcțional, regulamentele parlamentare se limitează la cadrul relațiilor din interiorul autorității legiuitoare, fără să contravină sau să se substituie prevederilor legii. În mod corelativ, Constituția impune o limitare puterii legiuitoare, în*

sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului.(s.n.)

În concluzie, Parlamentul, în dubla sa calitate - de autoritate legiuitoare, respectiv de corp autonom, investit cu o putere de organizare și funcționare proprie -, adoptă acte normative de sine stătătoare - legi, respectiv regulamente -, între care nu există niciun raport de ierarhizare, întrucât obiectul de reglementare vizează domenii diferite, ab initio nu sunt susceptibile de clasificare. Întrucât însăși Legea fundamentală le stabilește domeniul de reglementare, orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională (s.n.), în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției”.

c) Pe de altă parte, **Curtea Constituțională, în Decizia nr.319/2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.404 din 4 iulie 2013, după ce constată, referindu-se la cadrul legislativ din materia imunităților cu privire la procedura ridicării imunității parlamentare, că *„examinarea acestor dispoziții relevă existența unor paralelisme legislative, în sensul că norme cu caracter procedural privind cazurile de reținere, arestare sau percheziție a deputaților și senatorilor sunt stabilite atât la nivelul legii organice (Legea nr.96/2006), cât și la nivelul regulamentelor parlamentare.”*, în considerentele finale ale aceleiași decizii reține: *„Curtea amintește considerentele cuprinse în Deciziile sale nr.81/2013 și nr.195/2013, în sensul că, folosind acest prilej legislativ, la nivelul celor două Camere ale Parlamentului să fie revăzute textele constatate ca fiind neconstituționale, inclusiv cu referire la Regulamentele parlamentare, și să se asigure o corelare și o tratare unitară, într-un limbaj juridic clar și precis, a problematicii supuse reglementării”.*

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIEȘCU

București
Nr.138/9.02.2015